

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 14823/2558

นายไพบูลย์ ชื้อสุวรรณโจิตก์ นางฉัตรแก้ว ชื้อสุวรรณหรือสิมารักษ์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 36, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 137, ป.อ. มาตรา 267, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 335

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์เคยฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 มาแล้วอันเนื่องมาจากจำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันจดทะเบียนโอนที่ดินซึ่งเป็นทรัพย์สินมรดกของ ย. ที่โจทก์และทายาทของ ย. เป็นเจ้าของรวมอยู่ โดยขอให้ลงโทษฐานโกงเจ้าหนี้ ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้องไปแล้ว โจทก์กลับมาฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 ในการกระทำเดียวกันอีก แม้คำฟ้องทั้งสองคดีจะบรรยายไม่ตรงกันทุกตอน และบทมาตราที่ขอให้ลงโทษแตกต่างกันบางมาตรา แต่ก็ต้องถือว่าเป็นการกระทำอันเดียวกันกับที่โจทก์ฟ้องคดีแรก มิใช่ถือเอาคำบรรยายฟ้องหรือฐานความผิดที่โจทก์ตั้งเอาแก่จำเลยเป็นเกณฑ์ มิฉะนั้นแล้วจำเลยกระทำความผิดครั้งเดียว โจทก์มีสิทธิดำเนินคดีแก่จำเลยได้หลายครั้งโดยไม่จบสิ้น จึงต้องห้ามตาม ป.วิ.อ. มาตรา 36 ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งห้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 137, 267, 268, 334, 335 (7), 349, 352, 353, 354 และ 357 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูลในข้อหาลักทรัพย์ ยักยอก รับของโจรและความผิดเกี่ยวกับเอกสาร (ที่ถูก และความผิดต่อเจ้าพนักงาน) เฉพาะจำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้ประทับฟ้องในข้อหาดังกล่าว ส่วนข้อหาโกงเจ้าหนี้สำหรับจำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้ยกฟ้อง ส่วนจำเลยที่ 3 ที่ 4 และที่ 5 ให้ยกฟ้องทุกข้อหา จำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืน โจทก์ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8 อนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ในเบื้องต้นว่าวันที่ 26 ตุลาคม 2484 นายหึ่งกับนางยาจิตรจดทะเบียนสมรส มีบุตรด้วยกัน 4 คน คือ นายพนมพันธ์ นายพนาผล โจทก์คดีนี้และนายศิริชล วันที่ 27 ธันวาคม 2493 นายหึ่งกับนางยาจิตรจดทะเบียนหย่า วันที่ 5 กันยายน 2521 นางยาจิตรตาย ก่อนตายนางยาจิตรมีชื่อเป็นผู้ครอบครองที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3) เลขที่ 3, 212 และ 930 หมู่ที่ 2 และหมู่ที่ 4 ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี นางยาจิตรมีทายาทผู้มีสิทธิรับมรดก 5 คน คือ บุตรทั้งสี่ และนางลั่นจี มารดาของนางยาจิตร วันที่ 31 ธันวาคม 2524 นายพนาผลตายมีทายาทผู้มีสิทธิรับมรดก 4 คน คือ นายหึ่ง จำเลยที่ 1 เด็กชาย พ. และเด็กหญิง อ. ซึ่งเป็นภริยาและบุตรของนายพนาผล วันที่ 24 มีนาคม 2527 จำเลยที่ 1 ฝ่ายหนึ่งและโจทก์คดีนี้กับพวกอีกฝ่ายหนึ่งทำบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับส่วนแบ่งในที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3) เลขที่ 3, 212 และ 930 วันที่ 22 สิงหาคม 2531 นายพนมพันธ์ในฐานะผู้จัดการมรดกของนางลั่นจี นายหึ่ง นายพนมพันธ์ในฐานะส่วนตัว และนายศิริชล ร่วมกันเป็นโจทก์ฟ้องจำเลยที่ 1 ให้ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าว ต่อมาศาลฎีกามีคำวินิจฉัยว่าที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3) เลขที่ 3, 212 และ 930 เป็นทรัพย์สินมรดกของ

นางยาจิตร ซึ่งนางล้นจี่ นายหิ้งน นายพนมพันธ์ นายพนาผล โจทก์คดีนี้ และนายศิริชลมีส่วน เป็นเจ้าของแต่นายหิ้งน นายพนมพันธ์ในฐานะส่วนตัว และนายศิริชลฟ้องจำเลยที่ 1 ช้อนกับ คดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 438/2531 ของศาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาของ ศาลอุทธรณ์ จึงพิพากษาให้จำเลยที่ 1 แบ่งเงินให้นายพนมพันธ์ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาง ล้นจี่ หากไม่ปฏิบัติตามให้จำเลยที่ 1 โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3) เลขที่ 3, 212 และ 930 ให้นายพนมพันธ์ในฐานะผู้จัดการมรดกของนางล้นจี่ จำนวน 1 ใน 5 ส่วนของร้อยละ 70 ของที่ดินดังกล่าว ให้ยกฟ้องนายหิ้งน นายพนมพันธ์ในฐานะส่วนตัว และนายศิริชล โดยไม่ตัดสิทธิที่จะฟ้องใหม่ภายในอายุความตามสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8252/2538 จำเลยที่ 1 ได้วางเงินชำระหนี้ตามคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวแล้ว ต่อมาวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2543 จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของนายพนาผลเปลี่ยนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3) เลขที่ 3 เป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3 ก.) เลขที่ 2478, 2479 และ 2480 ที่ดิน ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3) เลขที่ 212 เป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3 ก.) เลขที่ 2477 และที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3) เลขที่ 930 เป็น หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3 ก.) เลขที่ 5977, 5978, 6292 และ 6874 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2546 จำเลยที่ 1 มอบอำนาจให้จำเลยที่ 2 จดทะเบียนโอนขายที่ดินตาม หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3 ก.) เลขที่ 2477 และ 2478 ให้แก่จำเลยที่ 2 จดทะเบียน โอนขายที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3 ก.) เลขที่ 6292 ให้แก่จำเลยที่ 3 เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2547 จำเลยที่ 1 มอบอำนาจให้จำเลยที่ 2 จดทะเบียนโอนขายที่ดินตาม หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3 ก.) เลขที่ 6874 ให้แก่จำเลยที่ 4 และเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2548 จำเลยที่ 1 มอบอำนาจให้จำเลยที่ 2 จดทะเบียนโอนขายที่ดินตาม หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น. ส. 3 ก.) เลขที่ 2479, 2480 และ 5978 ให้แก่จำเลยที่ 2 ครั้นวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549 นายไพศาล ในฐานะผู้จัดการมรดกของนายหิ้งน นายพนมพันธ์ โจทก์คดีนี้และนายศิริชลร่วมกันเป็นโจทก์ฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 โดยบรรยายฟ้องกล่าวหาว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันจดทะเบียนโอนขายที่ดินอันเป็นทรัพย์มรดกของนางยาจิตรที่โจทก์และ ทายาทของนางยาจิตรเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยให้แก่จำเลยที่ 2 และที่ 4 ในคดีนี้ เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2546 วันที่ 4 พฤษภาคม 2547 และวันที่ 12 เมษายน 2548 อันเป็นความผิดฐานร่วมกัน โกงเจ้าหนี้ และได้ยื่นคำร้องขอถอนฟ้อง ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ถอนฟ้อง และมีคำสั่งจำหน่ายคดี ตามสำนวนคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 756/2549 ที่นำมาผูกพ่วง ส่วนคดีนี้โจทก์ซึ่งเคยเป็นโจทก์ที่ 3 ในคดีก่อนได้ยื่นฟ้องจำเลยที่ 1 ถึงที่ 5 โดยบรรยายฟ้องกล่าวหาว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมกัน จดทะเบียนโอนขายที่ดิน อันเป็นทรัพย์มรดกของนางยาจิตรที่โจทก์และทายาทของนางยาจิตรเป็น เจ้าของรวมอยู่ด้วยให้แก่จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2546 วันที่ 4 พฤษภาคม 2547 วันที่ 12 เมษายน 2548 และจำเลยที่ 3 จดทะเบียนโอนขายที่ดินต่อให้จำเลยที่ 5 อันเป็นความผิด ฐานลักทรัพย์ ยักยอก รับของโจร โกงเจ้าหนี้ และความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ศาลชั้นต้น ได้ไต่สวนมูลฟ้องแล้วมีคำสั่งให้ประทับฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 ฐานลักทรัพย์ ยักยอก รับของโจรและ ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร โดยให้ยกฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 ฐานโกงเจ้าหนี้และยกฟ้องจำเลยที่ 3 ถึงที่ 5 โจทก์ไม่อุทธรณ์ คดีสำหรับจำเลยที่ 3 ถึงที่ 5 จึงยุติไป ต่อมาศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืน โจทก์ฎีกา พิเคราะห์แล้ว โจทก์ เคยฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 มาครั้งหนึ่งแล้วอันเนื่องมาจากจำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันจดทะเบียน

โอนที่ดินซึ่งเป็นทรัพย์สินมรดกของนางยาจิตรที่โจทก์และทายาทของนางยาจิตรเป็นเจ้าของรวมอยู่ โดยขอให้ลงโทษฐานโกงเจ้าหนี้ ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้องไปแล้ว โจทก์กลับมาฟ้อง จำเลยที่ 1 และที่ 2 ในการกระทำเดียวกันอีก แม้คำฟ้องทั้งสองคดีจะบรรยายไม่ตรงกันทุกตอน และบทมาตราที่ขอให้ลงโทษแตกต่างกันบางมาตรา แต่ก็ต้องถือว่าเป็นการกระทำอันเดียวกันกับที่ โจทก์ฟ้องในคดีแรก มิใช่ถือเอาคำบรรยายฟ้องหรือฐานความผิดที่โจทก์ตั้งเอาแก่จำเลยเป็นเกณฑ์ มิฉะนั้นแล้วจำเลยกระทำผิดเพียงครั้งเดียว โจทก์มีสิทธิดำเนินคดีแก่จำเลยได้หลายครั้งโดยไม่รู้จัก จบสิ้น จึงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 36 ซึ่งปัญหาเรื่องอำนาจ ฟ้องเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ ที่ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายกฟ้องมานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยในผล ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

นิยุต สุภัทรพาหิรผล · จิรนิติ หะวานนท์ · อีระ เบญจรัศมีโรจน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/14823/2558>